

مصحف خاموشان

آیات قرآن در دیوان شمس

کاظم محمدی

www.kotab.ir

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه: محمدی، کاظم، ۱۳۴۰ -

عنوان و نام پدیدآور: مصحف خاموشان: آیات قرآن در دیوان شمس/ کاظم محمدی.

مشخصات نشر: کرج: نجم کبری، ۱۳۸۸.

مشخصات ظاهری: ۶۲۵ ص.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۰۵-۰۰-۳

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: چاپ اول: ۱۳۸۸؛ چاپ دوم: ۱۳۹۲.

یادداشت: عنوان روی جلد: مصحف خاموشان: آیات دیوان شمس.

عنوان روی جلد: مصحف خاموشان: آیات دیوان شمس.

موضوع: مولوی، جلال‌الدین محمدبن محمد، ۶۰۴-۶۷۲ ق..

دیوان شمس -- قرآن

موضوع: قرآن در ادبیات فارسی

شعر فارسی -- قرن ۷ ق.

رده‌بندی کنگره: ۱۳۸۸/آ۱/PIR۵۲۹۹

رده‌بندی دیوبی: ۱/۳۱ فا

شماره کتابشناسی ملی: ۱۶۷۴۱۹۷

نام کتاب: مصحف خاموشان

نویسنده: کاظم محمدی

انتشارات: نجم کبری

چاپ و صحافی: ناژو

تیراژ: ۲۰۰

چاپ اول: ۱۳۸۸

نوبت چاپ: چهارم ۱۴۰۲

قیمت: ۳۰۰۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۰۵-۰۰-۳

ناشر برتر البرز در سال ۱۳۹۴ و ناشر برتر زنان در نهمین همایش بانوان ناشر در سال ۱۳۹۶

فهرست

۱۱	مقدمه	
۲۷	حمد	۱
۳۳	بقره	۲
۸۲	آل عمران	۳
۱۱۰	نساء	۴
۱۳۱	مائده	۵
۱۳۹	انعام	۶
۱۵۱	اعراف	۷
۱۹۹	انفال	۸
۲۰۲	توبه	۹
۲۱۲	یونس	۱۰
۲۱۵	هود	۱۱
۲۱۹	یوسف	۱۲
۲۶۴	رعد	۱۳
۲۶۷	ابراهیم	۱۴
۲۷۰	حجر	۱۵
۲۷۶	نحل	۱۶
۲۸۰	اسراء	۱۷

۲۹۰	کَهِف	۱۸
۳۰۶	مَرِیم	۱۹
۳۱۸	طه	۲۰
۳۴۴	انبیاء	۲۱
۳۶۴	حج	۲۲
۳۷۰	مؤمنون	۲۳
۳۷۳	نور	۲۴
۳۸۰	فرقان	۲۵
۳۸۲	شعرا	۲۶
۳۸۹	نمل	۲۷
۴۱۰	قصص	۲۸
۴۲۰	عنکبوت	۲۹
۴۲۸	روم	۳۰
۴۳۰	لقمان	۳۱
۴۳۳	سجده	۳۲
۴۳۳	احزاب	۳۳
۴۳۸	سبا	۳۴
۴۴۳	فاطر	۳۵
۴۴۸	یس	۳۶
۴۵۲	صافات	۳۷
۴۶۰	ص	۳۸
۴۶۴	زمر	۳۹
۴۷۱	مؤمن	۴۰

۴۷۵	فصلت	۴۱
۴۸۰	شورا	۴۲
۴۸۲	زخرف	۴۳
۴۸۴	دخان	۴۴
۴۸۵	جاثیه	۴۵
۴۸۵	احقاف	۴۶
۴۸۸	محمد(ص)	۴۷
۴۹۲	فتح	۴۸
۴۹۵	حجرات	۴۹
۴۹۷	ق	۵۰
۵۰۲	ذاریات	۵۱
۵۰۵	طور	۵۲
۵۰۷	نجم	۵۳
۵۱۳	قمر	۵۴
۵۱۹	الرحمن	۵۵
۵۲۳	واقعه	۵۶
۵۲۷	حدید	۵۷
۵۳۲	حشر	۵۹
۵۳۵	صف	۶۱
۵۳۶	منافقون	۶۳
۵۳۷	تغابن	۶۴
۵۳۸	طلاق	۶۵
۵۳۹	تحریم	۶۶

۵۴۱	ملک	۶۷
۵۴۳	قلم	۶۸
۵۴۷	حاقه	۶۹
۵۴۹	معارج	۷۰
۵۵۱	نوح	۷۱
۵۵۳	جن	۷۲
۵۵۳	مزمل	۷۳
۵۵۶	مدثر	۷۴
۵۵۹	قیامت	۷۵
۵۶۰	انسان	۷۶
۵۶۷	نبا	۷۸
۵۶۹	نازعات	۷۹
۵۷۱	عبس	۸۰
۵۷۳	تکویر	۸۱
۵۷۵	انفطار	۸۲
۵۷۵	مطففین	۸۳
۵۷۸	انشقاق	۸۴
۵۷۹	بروج	۸۵
۵۸۱	طارق	۸۶
۵۸۱	اعلی	۸۷
۵۸۴	غاشیه	۸۸
۵۸۴	فجر	۸۹
۵۸۷	شمس	۹۱

۵۹۳	لیل	۹۲
۵۹۳	ضحی	۹۳
۵۹۵	انشراح	۹۴
۵۹۶	تین	۹۵
۵۹۸	علق	۹۶
۶۰۰	قدر	۹۷
۶۰۲	بینہ	۹۸
۶۰۴	زلزال	۹۹
۶۰۶	عادیات	۱۰۰
۶۰۷	قارعه	۱۰۱
۶۰۸	تکائر	۱۰۲
۶۱۰	عصر	۱۰۳
۶۱۱	همزه	۱۰۴
۶۱۲	فیل	۱۰۵
۶۱۴	قريش	۱۰۶
۶۱۴	کوثر	۱۰۸
۶۱۷	کافرون	۱۰۹
۶۱۷	نصر	۱۱۰
۶۱۸	مسد	۱۱۱
۶۲۱	اخلاص	۱۱۲
۶۲۴	فلق	۱۱۳
۶۲۵	ناس	۱۱۴

مقدمه

قرآن کتابی آسمانی و معتبرترین متن برای برگزیدگان است. کتابی که کلمات آن «رحمی» بوده و تماماً الهی و کاملاً غیر بشری است. آخرین کتاب از سلسله آثار انبیا و برترین و ژرف‌ترین آنها به حساب می‌آید. کتابی جامع و مانع، و سهل و ممتنع. مخاطب این اثر جاودانی هم «انسان» است، انسان فطری، انسانی که قابل کمال و مستعد رشد و هدایت است. برای فهم آن ناچار باید گوش‌شنوا وجود داشته باشد و لذا آنان که دارای گوش هوش باشند و میل به کمال داشته باشند و متن آیات را به خوبی و به تمامی بشنوند و به جان بپذیرند به هدایت و کمال می‌گیرند.

عارفان چون از این گوش آسمانی برخوردارند از هدایت قرآن نیز سهمی بسزا دارند و این هدایت، هدایتی دائمی و مستمر است و تا زمانی که گوش عارف برای فهم، در حال استماع باشد در جریان دائمی فهم واقع می‌شود و به محض مسدود شدن دریچه‌ی آن، از فهم

پژوهش قرآنی است.

در این بین باید از مولانا یاد کرد که از بهترین مفسران قرآن بوده و کار شگرف او در مثنوی عالی‌ترین تفسیر و گاهی ناب‌ترین تأویلات را برای ما به میراث گذاشته است. پیش از این در کتاب مولانا و ترجمه‌ی آیات قرآن از این بابت به تمامی یاد کرده و سخن گفته‌ایم. و قدرت مولانا را در ارتباط با قرآن بیان نمودیم اما در اینجا، یعنی در دیوان کبیر ماجرا به گونه‌ای دیگر و به شکل دیگری است.

مولانا قرآن را عارفانه نگاه می‌کند و یا بهتر است بگوییم با دیدی دیگر و نگاهی خاص آیات الهی را مرور می‌کند و با الهاماتی که پیاپی از بابت صدق و راستی‌ای که دارد به او می‌رسد او را در این کار بسیار خاص و برجسته می‌سازد. مولانا قرآن را وصف حال انبیا می‌داند و بر این است که خواننده‌ی قرآن در فهم آیات به سلوک انبیا راه می‌یابد، و فهم قرآن به این است که در مرور آیات بتواند با انبیای الهی رابطه برقرار نماید. و جالب است که نظری مشابه هم در اقوال شیخ اکبر محیی‌الدین ابن عربی وجود دارد. در نظر مولانا قرآن محکی برای درک حقیقت است و برای کسانی که به بیراهه رفته و دچار گرداب وهم و جبالِ خطیر خیال گشته‌اند قرآن چاره‌سازی است که می‌تواند به نجات آدمی مدد برساند. و بی این محک هرگز نمی‌توان لااقل در دوران نبوت خاتم که شامل زمان ما نیز می‌شود به فهم حقیقت نایل شده و به خود حقیقت راه یابد.